

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Qui Iansenium purgant [et]c. Christum faciunt dæmonum
Redemptorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

S E C T I O I I.

Qui Jansenium purgant, eumque in solâ pretij sufficientiâ hominum omnium Redemptionem constituisse volunt, in hoc Augustino contrarium faciunt, & Christum etiam demonum esse Redemptorem concludunt.

PAlladius, Avitus, Paulus Aurelius, alique Jansenii vindices simili colore tincti, aut Nomine larvati, Jansenium omnium omninò hominum redemptionem, ceu sufficientem admisisse asserunt; tantùm absit Semi-Pelagianorum lutò hanc sententiam asperferit. Ecce (*fidenter pro magni Augustini discipulis eloquor*) *profligatam eò sensu propositionem (hoc est, isto, qui negat Christum sufficienter pro omnibus omninò hominibus mortuum esse) non modo detestamur ut impiam & blasphemam, sed ut Archi-Arianam, infernalem & diabolicam. Quâ de causa si quæras? Non aliam accipies, quam, quia hoc esset inficiari Christi Deitatem, ac si non attulisset condignum pretium. Sed si hoc sit sufficienter pro hominibus omnibus mortuum esse Christum, sufficiens atque infinitum dedisse pretium, cogitur Palladius per Jansenium ipsum, ut impiam, blasphemam, inò Archi-Arianam & diabolicam detestari propositionem, quæ negat Christum pro diabolo mortuum esse.*

Palladius quidem asserit; Nequè enim de causa generis humani, & poculo immortalitatis, quod in se habet, ut omnibus profit, Jansenius quidquam est inficiatus; aut hac in re malignis spiritibus nos composuit. Sed Jansenium caligantibus oculis legit. Nam primum si non est inficiatus Jansenius,

fuopte Marte convicit se homines multos malignis spiritibus composuisse, imò omnes: quia Jansenius præmissò poculò immortalitatis, ac magnitudine pretii sic arguit: *Alioquin etiam pro dæmonibus se dedisse redemptionem dici posset, quibus redimendis sine dubio pretium sanguinis ejus est sufficiens.* Hoc ergò bicorni argumentò Jansenianos peto: vel Jansenius inficiatus est ad Redemptionem Christi omnibus hominibus impensam sufficere pretii infiniti illius magnitudinem, vel non est inficiatus. Si primum; ergò non modò *impiam & blasphemam*, sed & *Archi-Arianam, & diabolicam* tenuit sententiam, ut ratiocinatur Palladius. Si non est inficiatus, ergò & diabolum sentit esse redemptum sufficienter, quia in hac redemptione Nos malignis spiritibus composuit. Si id pro Jansenio suo audeant asseverare Discipuli, cum Augustino regero: *Mira sunt, quæ dicitis, nova sunt, quæ dicitis, falsa sunt, quæ dicitis: mira stupemus, nova cavemus, falsa convincimus.* Quis namquè Catholicorum unquam asseruit Christum pro dæmonibus esse crucifixum? aliquandò pro illis crucifigendum deliravit Origenes, & jure reprobatus est. Quod Nos redempti sumus, non est quidem nostrorum gloria meritorum, sed medicina morborum, quod inferioribus & miserioribus tanta misericordia subvênit: sed hæc ad dæmones amplianda non venit.

pag 382.

Aug. 1.3.
iul. c 3.

Tra 7. 110.
in Ioan.

Cum verò noverimus honorum omnium Creatorem reparandis Angelis malis nihil gratiæ contulisse: cur non potius intelligamus, quod tanto damnabilior eorum iudicatà sit culpa, quanto erat natura sublimior. Tanto enim minus peccare debuerunt, quanto meliores nobis fuerunt: Nunc autem in offendendo Creatorem tanto execrabilius beneficio ejus ingrati extiterant, quanto beneficentius sunt creati,

DE PROPOSITIONE V. 425

creari, nec eis satis fuit desertores esse illius, nisi & nostri fierint deceptores. Similiter differit S. Aug. l. 3. de lib. arb. c. 10. Gravius est non solum nullam suadente propria cogitatione peccare, quam ad peccandum alterius suasionem traduci. Servata est ergo in utroque peccato iustitia Dei savientis . . . Et tamen quia minus peccaverat homo quam diabolus, id ipsum ei valuit ad reparandam salutem. Nempè qui, ut in fine subdit: Quia minus iste consentiendo, quam ille in malè suadendo peccaverat.

L. 3. de lib.
arb. cap. 10.

Consonat Gelasius Papa in opusculo contra Pelagianos: Author ergo bonus, ut bonum se opus condidisse firmaret si in eadem sui conditione persisteret, inferioris creaturae suae miseratus offensam, quod spiritualis substantia, qua sui & alterius proceperat ipsa deceptrix, atque in sua nequitia perseverans omnino consequi digna non fuerat; terrena conditionis, & per fraudem decepta substantia NATURAM clementer suscepit, & CAUSAM.

Ideo & S. Prosper homines, quantumlibet pessimos, à Dæmonibus dispescit: quia illis, non his remedia suppetunt Christi morte comparata, quorum obtentu Salvati queant: Hoc, inquit, inter malos homines distat & dæmones, quod hominibus etiam valde malis superest, si Deus misereatur, reconciliatio (nempè per Sanguinem Christi, Sacramenta, fidem &c.) Dæmonibus autem nulla est in æternum servata conversio.

Nequè idem dicas, locum habere in hominibus antè Christi Adventum damnatis; quia, etsi Christus pro illis ex inferno eruendis non sit Crucifixus; fuit tamen pro illis oblatus, sicut ab origine mundi occisus dicitur Agnus Dei, eò quod ejus intuitu in antecessum parata fuerint salutis remedia, quæ applicata poterant Salvare universos. Sed quod non est bibitum, non fuit etiam medicatum.

Dd 5

Lon-

426 LIBER SEXTUS

Vindic.
de gratia
suffi. se. 3 a. 5.
pag. 538.

Longè melius Arnaldus & Prosperum, & ipsam sufficientis notiones Redemptionis humanæ intellexit, vel vindices ejus *sect. 3. art. 5.* de gratia sufficienti, ubi ad Argumentum pro dæmonibus adductum, ità respondetur: *Licet sit in Christo virtus infinita, & ad redimendos etiam dæmones sufficiens; quia tamen non sunt capaces percipiendi influxum & actionem Christi per fidem & Sacramenta: siquidem eorum natura irreparabiliter est damnata, & in malo obdurata, ac sunt extrà statum merendi & salutem consequendi, atque ità non sunt in potentia ut Christo uniantur, idcirco Christus non potest dici sufficienter mortuus pro dæmonibus. Quamobrem nullam causam nullumque remedium pro eorum salute instituit: omnes autem homines quamdiu sunt in hac vità vel recipiunt actu, vel sunt capaces recipiendi influxum & actionem Christi per fidem & Sacramenta, vel actu uniantur Christo, vel sunt in potentia, ut Christo uniantur. Quod probatur ex S. Thoma 3. p. q. 8. a. 3. O. Ubi ait: Christus est caput omnium hominum, sed secundùm diversos gradus. Primò enim & principaliter est caput eorum qui actu sibi uniantur per gloriam. Secundò qui uniantur sibi per Charitatem. Tertiò eorum qui actu uniantur per fidem. Quartò verò eorum qui sibi uniantur in potentia nondùm reducta ad actum, quæ tamen est ad actum reducenda secundùm divinam Prædestinationem. Quintò eorum qui in potentia sunt sibi uniti, quæ nunquam reducetur ad actum, sicut homines hoc in sæculo qui non sunt Prædestinati, qui tamen ex hoc sæculo recedentes totaliter desinunt esse membra Christi, quia nec sunt in potentia ut Christo uniantur.*

Et pag. 541. *Quia ergò per Passionem Christi instituta & præparata sunt remedia, per quæ omnia omnium hominum, qui ijs uti voluerint, peccata remitti possunt quocumque loco & tempore; & mors Christi*

DE PROPOSITIONE V. 427

Christi omnes, quibus per fidem & Sacramenta applicatur, efficienter à peccato, pœnâ, & potestate diaboli liberat; idèd et si aliquibus ijs remedijs uti nolentibus non applicetur, nihil tamen deperit ejus efficacie. Pag. 542. Confirmat exemplò parvulorum, qui sine baptismo moriuntur, quibus remedium per Christi mortem paratum est, nempe *Baptisma*, quod juxtà D. Thomam art. 4. ad 3. *habet efficaciam ex passione Christi.* Et pag. 344. col. 2. Tridentinum Sess. 6. can. 3. ubi dicitur: *Est pro omnibus Christus mortuus est, non omnes mortis ejus beneficium accipiunt, sed hi dumtaxat, quibus meritum ejus communicatur*, sic exponit: scilicet per fidem, quam omnes non receperunt. Nam, ut idem dicit Concilium sess. 6. cap. 2. *Hunc proposuit Deus propitiationem per fidem.*

Non igitur solius magnitudinem pretii, nec pretium in se spectatum, sed pro hominibus oblatum, virtute cujus præparata sunt remedia salutis applicabilia, quibus omnes redempti possint pro statu viæ Redemptori suo adunari ut membra capiti, pensandam censuit doctissimus Arnaldus; adèdque admodùm perperàm à Redemptione sufficienti omnium hominum ad Apostatas Angelos argumentum trahi, prout Jansenius facit, & ob quam causam Prosperum deserit.

Dices: Arnaldus ibidem sæpè numero ad *Magnitudinem pretij* de quâ S. Prosper, recurrit; ergò à Jansenio non dissidet.

Resp. distinguendo: recurrit ad magnitudinem pretii in se spectati, nego; pro omnibus etiam, quibus non applicatur, oblato ex intentione redimentis, pernego. Si namque ad pretium in se spectatum aciem tantùm figeret, etiam dæmones hominibus componeret, sicut Jansenius; quod tamen aspernatur. Quod autem spectet illud pretium ut oblatum, & velut causam

428 LIBER SEXTUS

fam, è quâ remedia omnibus necessaria ad salutem profluxere, claret ex dictis. Nam fidem, & Sacramenta non pro dæmonibus, sed pro hominibus omnibus respectivè instituta agnoscit Arnaldus, & cum Augustino, admittendo baptismum Parvulis cunctis necessarium, omnibus illis facit Christum *Jesum*, id est, *Salvatorem*.

S E C T I O III.

Jansenius magnitudinem Pretij, ut non oblati pro omnibus hominibus, spectavit, & à Majoribus suis Lovaniensibus degeneravit.

P Arili Hallucinationis tramite, quo à Properi intellectu abiit Jansenius, à Majorum suorum Placitis descivit: nimirum in solâ pretii dignitate Redemptionis nostræ sufficientiam constituens, & in hoc à nativâ redemptionis notionem deficiens. Si quis namque Sultano vim pecuniæ daret decem captivis redimendis sufficientem, sed vel ad nullius, vel ad unius dumtaxat captivi redemptionem offerret atque dirigeret, quantum est ex parte sua; nemo sanæ mentis eum vel decem, vel plus quam unius Redemptorem agnosceret. Imò datô, quod Sultanus non à Donatore pecuniæ excitatus, pro suo beneplacito captivos manu mitteret, non Donatori pecuniæ, sed Sultano grates rependeret. Igitur sola pretii sufficientia Redemptoris officium non absolvit; adeoque non plus homines quam dæmones Redemptori gratias deberent, cum eadem esset Redemptori affectio intentioque, & pretii dignitas eadem utrisque redimendis sufficeret. Jam verò Jansenius pro hominibus, quibus mors Christi non profuit